

Verleden week kwam voorzitter Menze Homan bij ondergetekende met het verzoek en mooi verhaal te houden bij de festiviteiten van het plaatselijke dorpshuis welk een feins eeuw bestaat. Welke niet helemaal juist is omdat het schoon veel langer geleden is dat het dorpshuis is gebouwd, ja toen was het nog een lagere school wel van de openbaren stinksigaren...

Welk wij altijd riepen als wij langs de openbaren naar ons eigen school toegingen waar wij een meester hadden die alderheistelijkst kon vertellen over Simson en Willem van Oranje.

En waar wij de tafels nog uit het hoofd moesten leren en kom daar nou nog maar eens om. Nu zitten ze de gehele dag op een glazen tablèt om te wrijven. Waar moet zulks heen.

Maar dit terzijde...

Menze heet fansels geen Menze, maar die nijmoderige namen zijn zo dreech uit te spreken, want is het nu Michiel, Michel, Micha, wij weten het ook niet meer, dat wij noemen hem Menze. Want als wij ons niet verzinnen heette zijn pake ook maar gewoon van Menze. Hij kwam uit de wouden, nou dan weet je het wel. Dat zijn obsternate lui welke snel klaar staan met de herder als men niet om lijk wil...

Afijn, Menze is een poerbeste man welke de zaak nu aardig in de hand heeft en hem de kop niet gek laat maken door Willem T. en de zijnen, die maar halfwijze plannen hebben voor het sportveld en daar een onbiedig groot gebouw neer willen zetten.

Maar zo lang dat nog niet beslikke is, moeten wij het met het huidige gebouw doen en dat voldoet omraak, hoewel de huurprijzen wel omhoog vliegen. Maar afijn, dan moeten de Herfstasters ook maar meer contribusje van hun leden vragen. Zij kunnen best nog wel wat missen...

Het gebouw bestaat dus nu 25 jaar...

We weten nog goed dat bakker Velink het gebouw opende door met een manske schaar het lint door te knippen, welke Bruintje vlug voor de deur had geknoopt. Bruintje was ook maar import en heette van achteren Pelsma. En als wij ons niet verzinnen kwam zij van Gaasterland. En wij hadden hier in het dorp ook een meester uit Gaasterland. Dat was een nuiveraardig man met vreemde aanslagen en de kinderen leerden daar niks want de meester vertelde alleen maar over Marten de Muis wat vanzelfs niks om de hakken had...

Maar met de vlag boppe aan de mast knipte onze bakker het lint door de helft. En daarna moest hij vlug weer naar de bakkerij omdat het roggebrood nog in de over stond en Jan Doekes voor die avond farsk roggebrood hebben wilde met een grau stuk belegen kaas.

Waarom Bruintje zelf dat lint niet door wilde knippen snap ik nu nog niet, die arme bakker had het nauwelijks aan tijd. Nou ja, Bruintje kon het zelf niet doormidden krijgen vanzelfs... Bruintje kon het niet trekken...

Afijn, 25 jaar...

We weten nog goed dat koster Zuidema de kopjes omkeerd had liggen, want anders kwamen ze vol stof en dan hadden we weer klachten in de kerkenraad. Want het was toen nog een kerkelijk gebouw en daar vergaderden de vrouwenverenigingen met een mooie inleiding van vrouw Annema en een vrije bijdrage van vrouw Melle Geertje. Moesten de vroului spreekwoorden raden van *Het is de boer allijke veel als de koe schijt of het keel* en *Als het keel versuipt is smijt men de put dicht...*

En Zuidema kon het raar opzeggen, want als er ook maar een spijker in het schet geslagen werd bij toneel, dan zei hij je het mannenweer op en werd het bloed hem suipe...

Dat toen het gebouw voor een ruidige gulden werd verkocht aan de stichting, werd Zuidema werkloos en werd de boel bestierd door allemaal vrijwilligers welke dan een hele avond bij de schakers moesten zitten te gapen, want de schakers doen anders niks dan stinnen en nemen vanzelfs niks in. Dat daar werd het gebouw ook niet rijk van.

Ja, wij noemen het altijd nog het gebouw, want de Oude School kunnen we bijna niet uitspreken. En bovendat zijn wij hier nooit naar school geweest, dus het is niet onze ouwe school, het was de school van de openbaren. Nee, wij zeggen nu er niet achteraan stinksigaren, want dat was vroeger en we zijn nu samen op weg en hebben nu een mooie school welke ze de 4hoeke noemen.

En daar hebben ze net een nieuwe hoofdmeester welke ook uit de wouden komt. Maar wij weten niet of hij ook met inmoed vertellen kan van Noach in de Ark. We hopen het want de kinderen moeten al wat meekrijgen...

En de vrijwilligers hadden ook wel eens spul, want dan was het bier weer op en dan moesten ze met een groot krat vanaf het plaatselijke café door de Grote Stege sjouwen, welke natuurlijk weer praatjes gaf en men zeide, kijk daar gaat Geert ook weer met een krat. Zou hij aan de drank zijn? Nou dat geloven wij graag, met zo'n wijf thuis gingen wij ook aan de jonge slokjes...

Maar wij bedoelen natuurlijk niet Geert Linthof, want zijn vrouw is alderaardigst en zij is jaren hoofd vrijwilligers geweest en dan was het hier in het dorps huis zo schoon als de brand. En als je dan met kreukels in het besgroen omliiep dat wou Afke niet, want zo hete Geert zijn vrouw, maar dat is niet Afke van het Tiental... dan zeide Afke zal ik het boesgroen even mee naar huis

nemen om te strijken, want dit lijkt om vliegen en zo kan men des avond niet op het toneel.

Ja Afke mocht graag strijken, daar weet Geert alles van...

En toneelspelen dat kunnen ze hier in Hantum e.o. ook omraak. Met Jan Sijmkes, Botte van Jan en grote Gerbens en niet te vergeten Wietske van Watze, welke destijds het café bestierden. En dan scheurde men zich hier 's avonds de buisen uit en dan hadden we de tranen in de ogen. En daarna was het dan groot feest met Kobus van de Wiko's die ook al niet meer onder ons is. En dan zat het gehele dorp op de houten vloer van de oude school en dan maar roeien op de klanken van Gert en Hermien. Ja zo zijn we de heel vaak gehele Hantumer vaart afgeroeid. En in Ternaard spreken ze nog van die Hantumer feestavonden welke destijds hier gehouden werden. Want het ging erom weg. Fedde Jacobs uit Ternaard kan zich nog heugen dat Kobus in Ternaard was te horen met zijn Buihuisbankje... Dat verhaal moeten we altijd weer aanhoren als Fedde de convocaties van de Spar in de brievenbus doet. En Herder heeft net ook verbouwd, maar dat komt vast door de stijgende omzet want sinds kort doet de oude school ook inkopen bij Jehannes en wat men over heeft mag weer retour en daar kauwt Johannes dan weer weken achterelkaar van want het begroot hem om dat allemaal weg te smijten.

25 Jaar oude school. En wat heugen wij ons meer...

Wij heugen ons nog de Koninginnedagen. Dan had men hier des morgens groot feest met de Schuimkoppen welke van de alteraasje de naam moesten veranderen op straffe van een boete van de gebroeders Anker die bij mijn weten nog nooit in Hantum geweest zijn. Maar ze heten nu Ruim Soep want men kiesde eieren voor het geld. Ze zijn nu in het rood gekleed en oefenen hier omraak in het gebouw. Maar ja, nu de huren zo hoog worden zal men straks wel in het ijsbaanhokje gaan zingen, maar dat zullen de burenen wel niet zo mooi vinden. Zij komen uit Holland en daar is men niet zo gesteld op het Feintje uit Menaam.

Op de Koninginnedagen kwam dan die goochelder van Teake van der Meer. Die hete ook al van Menze, welke vanzelfs geen broer van onze Menze is, maar dan wel weer uit de wouden komt. Maar in apart man die goochelder. Hij toverde alles weg en dan de zaal maar wakker beren van aah en ooh. Maar hij hield je vanzelfs voor de gek. Dat hadden we allemaal wel voor het verstand.

Maar dan zat de zaal gort vol, want elk kreeg een oranjebitter en daar spuide men vanzelfs niet in. En het was ook nog vergees. Ja, dan komen ze wel. Dat zie je ook wel aan vanavond.

Nu, ik moet zo langzamerhand afsluiten, want elk is wat ropperig en heeft wel zin in een flaubijt welke klaar is gemaakt door Jelle Aukes uit het café die lekker goed kan koken. Maar daarbij vanzelfs help krijgt van zijn vrouw en niet te vergeten Miep welke ook altijd bergen werk verzet.

En we kunnen nog wel meer opnoemen van de afgelopen 25 jaar. Het bezoek van de kommessaris van de koning, toen nog koningin en de mooie met inmoed geschreven gedichten van Akke Brouwer en vanzelfs de mooie dorpsrevu's van Aage Gee en Douwe Hiltje uit de kleine Jouwer die zelf geen eens een dorpshuis hebben, maar wel een oude kerk uit het jaar nul wat krekt weer is bewezen door schatgravers uit de hoofdstad en ze hebben daar nu ook een huisje in de kerk, dat ze hoeven niet meer in een hoekje van het kerkhof de geit te verstekken...

En vanzelfs de altijd weer opwindende dorpsbelangvergaderingen. Dat ging er ook om weg. Want dan deed de lantarenpaal het weer niet en dan moest de voorzitter dat weer aanhoren net alsof hij daar wat aan kon doen. En elk balte maar doorelkaar en de voorzitter maar hameren. Maar dat hielp niet want elk emelde maar door over brijke stoeptegels...

En zo kunnen we nog wel even doorgaan...

Maar ik denk eerlijk niet dat er nog 25 jaren bijkomen. Want dan is het gebouw teneinde. Je kunt ook niet eeuwig lak op de vloer blijven strijken, en het podium zal op den duur toch echt wel eens doorzakken om over de solders maar te zwijgen. Die zijn allemaal van zachtboord en dan mag niet van de brandwacht en als alles straks opbrand dan happen wij naar de sijken zoveel rook komt daar van af.

Anne Pijpke munder te kleine Jouwer zeide okkerdaags nog op een gaarkomst van de kommisje welke de haalbarens moet onderzoeken: als de brandwacht hier komt en men ziet hier deze gaarkomst, dan zegt de brandwacht: eruit allemaal... en er ook niet meer in... Ja, Anne Pijpke kan het mooi opzeggen en die eet nu ook uit het grote rib net als ondergetekende.

Maar dat terzijde...

Maar dat zullen we wel niet meemaken, dan zitten we allang in het multifunktioneel gebouw met wel 17 zalen en een op en del podium en een jeugdelder. Maar wat hebben we genoten in al die 25 jaren en wat is er altijd en berg werk verzet om de boel hier aan de gang te houden wat altijd weer goed slaagde dankzij de werk van vele vrijwilligers. Waarvoor hartelijk dank. En vandaar dat we deze goede mensen dit maal aanbieden welke hen maar goed

mag smaken en op naar de volgende 25 jaar. Welke zoals ik zei vast niet zal lukken...

Hoewel, men weet maar nooit, want geeneen koopt loten van de warmhartloterij, nou ja dan wordt het niks vanzelf. Maar nou stop ik echt, want de lotterij is wel warm, maar het maal is straks koud..